

« остана тука презъ всичкій мой животъ; во
« майка ми не то иска. Духовникъ-атъ ми ре-
« че животъ-атъ е опытъ. . . О! Прежестокъ
« опытъ! »

“ Що! рече Павелъ, только причини са тя
“ побудили, и никакъ не тя е возбранила. Ахъ!
“ има и други причини, кои-то не ми ги убаж-
“ дашъ. Богатство-то има големы привлекате-
“ лиости. Ты ще найдешъ слѣдъ мало другадѣ,
“ кого да называвашъ братъ, понеже не ми да-
“ вашъ вече това имя. Ты ще изберешъ нова-
“ го брата между человѣци достойни за тебе
“ ради рода и счастіе-то, кои-то преимущества
“ азъ не мога да ти пренеса. Гдѣ искашъ
“ да отидишъ за да быдешъ по счастлива? Кои
“ земля ще найдешъ по возлюбленна отъ онак
“ гдѣ-то си ся родила? Гдѣ ще составишъ ед-
“ но содружество по возлюбленно отъ онова,
“ кое-то ти люби? Како ще живѣешъ безъ мил-
“ вани-та на майка си, на кои-то си только на
“ выкновена? Що ще быден она като устарѣ-
“ ва вѣке, когда не тя гледа вече и при нея
“ си на трапеза-та, у дома, на разхода, гдѣто
“ она ся облѣгваше на тебе? Що ще быде и
“ майка ми кои-то ти ся радуга равно съ земя?